

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
------------	-----------	---------

תל אביב	16:28	17:27	17:54
ירושלים	16:27	17:31	17:59
חיפה	16:26	17:25	17:52

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש התיבה והמוסדות

אהבת חסד

רק על ידי חסד אפשר לזכות למידות טובות ולשמירה מן השמים

לב טוב

כל מהלך חייו של אדם, הוא עוסק בשאלה באיזו דרך לבחור. כיצד לנהל את חייו, איך לבצע את מגוון המטלות שלפניו, איזה אופי יבחר לעצמו ואלה הרגלים יסגל להילוכו.

בראש ובראשונה, בוחר האדם בדרך, בכיוון, קובע לעצמו 'כך' אני מנהל את חיי, ומכאן הוא מסיק את דרך הביצוע בפועל. כיהודים, זכינו שגם בשאלה הזו מנחים אותנו חז"ל, וקובעים בפרק ב' במסכת אבות את הדרך העדיפה, המורה לנו איזה עקרון צריך להנחות את חיינו.

'לב טוב!', זו עצת חז"ל עבורנו, שנבחר בדרך הישרה של 'לב טוב' בחיינו. שנהיה אנשים טובי לב, אנשים נחמדים, אנשים טובים באופי. זו מתנה יקרת ערך, שיועצים כה בכירים אומרים לנו שהיא הדרך הטובה ביותר לנהל את החיים.

אדם בעל לב טוב - הוא אדם שמח ומאושר בחלקו, טוב לו תמיד. הוא מפרגן לכל אחד, שמח עם זולתו, מדבר בנחת, שופע נתינה, מחייך לסביבתו, אין לו דרישות וטרוניות - כי ראשו ורובו נתון בהענקה, בשמחה, באווירה טובה וחייכנית.

הראשון שמרויח מלהיות בעל לב טוב - הוא בעל הלב הטוב, כי הוא זוכה לחיות בסביבה טובה ונעימה, בחיים מאושרים ושמחים!

לכן מציעים לנו חז"ל לאמץ את ה'לב טוב'. כי לב טוב הוא מתכון לחיים בתוככי אוירה נעימה ופורחת!

יושב אברהם פתח האוהל ורואה שבאו אורחים, הוא ביקש סליחת הקב"ה, עזב את הקב"ה ורץ לאורחים, ולומדים מזה חז"ל מכאן שגדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני שכינה.

שימו לב, אברהם אבינו בן מאה שנה, חולה ביום שלישי למילתו, והוא יכול לומר אני באמצע נבואה עם הקב"ה, לא מקבל את האורחים בדיבור בלבד אלא רץ לקראתם! הוא רץ לקראתם ומושיב אותם, מתחנן שלא ילכו ומביא להם מים, וימהר האהלה אל שרה, הוא לא מתעצל, הוא מריץ את ישמעאל שיקח בן בקר ושוחט להם שלושה עגלים רכים וטובים, וכל כך למה? ככה זה כשאוהבים, אברהם אבינו לא רק עשה חסד, הוא אהב חסד, ואוהב חסד לא ישבע חסד, שום תירוץ לא יפריע, גם התירוצים הנכונים והסיבות הנכונות שבעולם.

והנה בפרשת השבוע נקרא על אליעזר, אברהם אבינו משיב את אליעזר, שיביא אשה ליצחק. אליעזר עומד עם עשרה עבדים ליד הבאר, הבאר לפניו המים זמינים, והעבדים החזקים לידו. ועכשיו הוא מבקש ממנה, ילדה קטנה להשקותו מים. אליעזר רצה לבדוק אם היא אוהבת חסד! בבית יש הרבה שיתנו מים, אבל ליד הבאר, ועוד עשרה עבדים איתו! זה תעשה רק נערה שאוהבת חסד! אותה הוכחת לאדוני לאברהם!! אני נשען על ברז מים ומבקש ממישהו תן לי בבקשה מים לשתות... הוא יאמר לי מה אני פרייאר שלך? אבל אם אני אומר: לי תביא כוס מים ותקבל מאה דולר, אז הוא ישמח מאד, ולמה? כי כסף מדבר אלינו אבל חסד לא מדבר אלינו! אם תבקשנה כסף וכמטמונים תחפשנה, אז תבין יראת ד' ודעת אלוהים תמצא!

באו לפני הסייפלר זיע"א, בעל הקהילות יעקב. ושאלוהו כיצד להנצל מתאונות דרכים, אמר להם קחו ברכב טרמפיסטים מלאכי ציוה לך, ויהיה לכם מלאכים שיגנו עליכם. כמו שכתוב בגמרא: אמר רבי אלעזר הרוצה להנצל מחבלו של משיח יעסוק בתורה וגמילות חסדים! חסד זה נתינה שכולה קבלה!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 רח" המכבים 108 בני ברק

צריך לדעת שאין דבר קשה כמו לשבור מידות רעות והרגלים רעים, והתרופה לכך היא רק מוסר. הרמב"ם כותב שיותר קל לעשות תשובה על המעשים מאשר על המידות והתכונות. אדם שלא הניח תפילין, לא שמר שבת, ועושה תשובה ומחליט החלטה חזקה שיניח תפילין וישמור שבת יעשה זאת. אבל אדם כעסן, רמאי, קנאי, עצלן, זה בדם שלו! הוא יכול להחליט עד מחר זה לא יעזור לו, זה בטבע שלו. אם כן, איך הוא מתקן את עצמו?

ברחוב אין כלים לשבור מידות והרגלים רעים, כי אין להם ספרי מוסר, תראו לי חילוני אחד שהיה גאווות ונעשה עניו, לא רק שהוא לא משתפר הוא נעשה מושחת מיום ליום, הגאווה גוברת, התאוה גוברת. רק בתורה ובמוסר אפשר לשנות את המידות הרעות ביותר לשבור אותם ולקנות מידות טובות.

נגר העושה רהיטים נפלאים, יהלומן המלטש יהלומים נדירים, יש לו ידיים טובות, המוצר מושלם אבל הוא יכול להיות מושחת. לא כן בתורה - התורה הקדושה אומרת לך **בוא תעבוד על עצמך, על הדבר היקר ביותר, תהיה מלאך עלי אדמות.** כמה זה נפלא. לכן צריכים לשמוח שלומדים מוסר באים לשמוע מוסר כל שבוע, זה עושה אותנו בני אדם, המוסר בונה אותנו, מיישר את שכלו של האדם, לעבוד בלי אינטרסים ובלי נגיעות, מייפה את חכמתו של האדם ומנקה את שכלו.

כתוב בפסוק מה ה' אלוהיך שואל מעמך כי אם עשות משפט ואהבת חסד. חסד זה לא רק "לעשות" חסד, אלא "לאהוב" חסד. מה ההבדל בין מי שעושה חסד למי שאוהב חסד? מי שרק עושה חסד אם יש לו תירוצים הוא לא יעשה. **אבל מי שאוהב חסד יעשה חסד בכל מצב ובכל קושי! הוא מחפש מתי יגיע החסד לידו ויעשה.**

אנו רואים שאברהם אבינו לא רק "עשה" חסד, אברהם אבינו "אהב" חסד. הקב"ה באמצע לדבר עם אברהם אבינו, והוא יושב חולה בפתח האוהל, יום שלישי למילה. הקב"ה הוציא באותו יום כמה מנרותיקה, היה בחוץ 50 מעלות חום או יותר, ואברהם אבינו מחכה לאורחים, אולי יבואו והם רעבים וצמאים.

רגע חושבים עמ' 4

פרשת שבוע עמ' 3

פינת ההלכה עמ' 3

סיפור לשבת עמ' 2

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

פיוזים נופלים בשתי דקות לשבע?

את צעדיו בכיוון הנכון. הוא מבט שוב ושוב בשעון, מחשב מי יגיע קודם - השעון לשעה שבע, או הוא לכתובת המבוקשת...

השעה חמישה לשבע בבוקר. עוד חמש דקות תחל מהדורת החדשות, מיד בתחילתה ידווחו על הפצוע הקשה מהפיגוע אמש. הרב קובלסקי כבר קרוב, מחיש את צעדיו ורץ במעלה המדרגות. הוא כבר לא יספיק להודיע להם קודם, אך טרם אבדה התקווה... בשתי דקות לשבע, הוא פותח את ארון החשמל מחוץ לבית, ומתחיל להוריד את הפיוזים בזה אחר זה. אין לו מושג מה הפיוז הנכון, ולכן הוא לא לוקח סיכונים. במהירות הבזק הוא מוריד את הפיוזים, מבט בארון החשמל בסיפוק, ורץ למטה במורד המדרגות, לפני שמישהו יבחין בו...

בבית משפחת הדרי, באותו רגע בדיוק, בני הזוג נוטלים ידיהם לארוחת הבוקר לפתע, קצר חשמלי מכבה את התאורה, וגם קול המקרר נדם באחת. האב נחפז לשמוע חדשות, אך המכשיר - כמה צפוי - לא עובד...

הוא מברך 'המוציא' וטועם מהלחם, וממהר לארון החשמל. 'מישהו טיפל בארון' הוא סח לרעייתו, 'כל הפיוזים נפלו', הוא אומר, ספק באירוניה ספק באכזבה. לאט לאט הוא מרים את הפיוזים ושב הביתה, מנסה להספיק לשמוע חדשות...

'עד כאן החדשות', נשמע אז קולו של הקריין ברמה, משמע מהדורת החדשות הגיעה לקיצה...

אחרי דקות ספורות, נוקש בדלת אורח, בנם של משפחת קובלסקי. 'שלום', אומר הרב קובלסקי בחיוך גדול, 'הייתי צריך להגיע לתל אביב, באתי מוקדם, והחלטתי לעלות לומר לכם שלום... הם משוחחים ביניהם על דא ועל הא, והרב קובלסקי אף מוסיף למסור להם דרישת שלום מבנם ישעיהו, אותו פגש בירושלים...

האב מתעניין בשלום בנו, והרב קובלסקי מתחיל להכין את השטח. 'הוא בסדר ברוך השם, למרות שלא קל בירושלים. דיברתי איתו אתמול, ממש אחרי שהיה סמוך לפיגוע ברחוב שמואל הנגיד...'.

'מה? היה פיגוע?' שואלים בני הזוג במקלה. 'כן, היה אתמול, והוא דווקא היה לא רחוק משם, אבל ברוך השם הוא בסדר ודיברתי איתו...'. 'אבל קרה לו משהו?' הם שואלים בחשש. 'משהו כן, אבל בסך הכל לא נורא. דיברתי איתו, הוא ממש בסדר...'.

הרב קובלסקי מוסיף להכניס לבשורה בעדינות הראויה, חושף טפח ממה שקרה אך בצורה איטית ונכונה. הוא מציג להם לנסוע לירושלים לבקר את בנם, ומצטרף אליהם לנסיעה, הרי אין לו באמת מה לעשות בתל אביב...

כל הדרך הוא מנחם אותם ומדבר על לבם, מסביר שבנם נפצע קשה ומטופל טוב, מצבו היה קריטי אך כעת הוא יציב. כשם מגיעים לבית החולים כבר מוכנים בני הזוג למפגש המטלטל עם בנם הפצוע, אחרי שנפגשם מוכנה כבר לשאת בנטל הבשורה...

שמעו משפחות הפצועים והנופלים על הטרגדיה האישית שלהם בחדשות השעה שבע בבוקר, עת הוקראו עם שחר שמות הפצועים וההרוגים ביממה האחרונה...

הרב קובלסקי סיכם לעצמו: 'הן מחר בבוקר ישכים אבי הפצוע קום, ולאחר התפילה יסעד ארוחת הבוקר בצוותא עם רעייתו. באותה עת ממש יאזינו לחדשות השעה שבע, וישמעו, לא פחות ולא יותר, כי בנם נפצע אנושות בפיגוע - - -

אוי ואבוי! מהרהר הרב קובלסקי, 'איך יעמוד לבו החלש של האב בפני הבשורה הקשה, שתוגש אליו בצורה כה קרה ואכזרית? איך תשרוד האם את הזכרת שם בנה יקירה? הרי הזעזוע יהיה כה נורא, לבס יתרסק באחת, הדאגה והבעתה יאכלו אותם מבפנים! מה עושים?'

עודו מחשב מה אפשר לעשות, וכבר צצה בפניו בעיה נוספת - 'הרי עוד קודם לכן יקבל האב את העיתון', הרהר הרב קובלסקי, 'ושם לבטח יתנוסס שם בנו על ידי תמונת הפיגוע הנורא. איך יחזיק מעמד מול הבשורה הקשה?'

הוא יוצא מבית החולים, ומתחיל לחשב צעדיו. יש למנוע את כאב הלב של ההורים, ובכל מחיר! הוא מחליט מיד. גלגלי השיניים במוחו החלו להסתובב במהירות מסחררת...

עורך העיתון לא הבין את הבקשה המוזרה שהפנה אליו הרב קובלסקי. 'לא לכתוב את שם הפצוע? מצטער יקירי', אמר בנחרצות, 'זה מנוגד לכללי האתיקה העיתונאית. ובכלל, העיתון כבר ירד לדפוס, זה בלתי אפשרי!' קבע העורך ברורות, וסגר את המוצא האפשרי...

אך הרב קובלסקי התעקש, וביקש לדעת מהיכן יוצאים העיתונים לתל אביב. כשהוא לו את המקום, נטל דף גדול ושרטט בכתב יד: 'היום יום שני, לא להניח עיתון בשום פנים ואופן אצל הדרי מרחוב העליה 67 בתל אביב!' כתב בהדגשה, וסימן שני קוים אדומים מתחת להוראה הברורה. 'ניחא, לך אני מסכים', אמר העורך, והסכים לשתף פעולה ולהזכיר למחלק העיתונים בתל אביב שלא להניח עיתון אצל הדרי...

בעיה אחת נפתרה, אך בעיית 'חדשות שבע' עודנה קיימת. טוב לבו של הרב קובלסקי לא הניח לו לוותר, והוא חישב כל אפשרות למנוע את הבשורה גם דרך התקשורת. ברור כי לא ניתן למנוע לשדר את השם, אך יש למצוא כל דרך אפשרית למנוע מההורים לשמוע את הבשורה בדרך זו...

התחנה המרכזית בירושלים, השעה רבע לחמש בבוקר. חושך עלטה, אפילת הלילה עוד שולטת בכיפה. האוטובוס הראשון לתל אביב יוצא בדיוק בשעה הזו, נוסעים בו פועלים בודדים שצריכים להגיע לתל אביב כבר בשעת בוקר מוקדמת מאוד.

לא השעה המוקדמת, לא הדרך המייגעת ולא תחנת הביניים בבית שמש יעמדו בדרכו. לנגד עיניו הוא רואה רק את הורי הפצוע וחושש לשלומם, איך יעבור עליהם הבוקר מול בשורת האיוב...

שש וחצי בבוקר, תל אביב. לאחר נסיעה ארוכה ומתישה, יורד הרב קובלסקי בתחנה המרכזית וממהר

היתה זו שעת ערב קיצית ונאה, ברחוב שמואל הנגיד בירושלים. כאז כן עתה, שונאי ישראל הישמעאלים חיפשו כל דרך להרע ולהזיק לעם היושב בציון, ואחת הדרכים הנפוצות באותם ימים היה זריקת רימון מלא בחומר נפץ במקום הומה מאדם. גם באותו ערב, ט' בסיון תש"ו, הגיע מחבל לרחובה של עיר, מבקש להפר את השלווה הרגועה...

'ב-ו-ס!' פיצוץ חזק נשמע, ואחריו פרצה להבה לא קטנה. אנשים רצו לכל עבר, התפזרו כמו רסיסי הרימון, נמלטים מהאש הבוערת, חוששים לחייהם מפיגוע נוסף. בחלוף מספר שניות החלו להישמע זעקות הסירנות המייללות, המתלוות להגעת כוחות הביטחון וההצלה לזירת הפיגוע...

סמוך מאוד למקום זריקת הרימון, עמד באותה עת הרה"ג רבי ישעיהו הדרי שליט"א. הפיצוץ קרה ממש בסמוך אליו, והוא נפל ארצה מתבוסס בדם, פצוע אנושות מהפיגוע הנורא. כוחות ההצלה החלו במאמצי החייאה ממושכים על הפצוע האלמוני, שהיה כבר נטול הכרה...

הוא הובהל לבית החולים הדסה, ששכן באותה עת ברחוב שטראוס בירושלים, והוכנס מיד למחלקת טיפול נמרץ. סביבו סבבו רופאים חמורי סבל, מאבחינים את הפגיעה הרב מערכתית ממנה סבל. בתוך כמה דקות הגיעו למסקנה כי יש להבהילו בדחיפות לחדר הניתוח, לצורך ניתוח דחוף ומציל חיים...

סב, הרה"ג רבי שמואל צבי קובלסקי זצ"ל, שהיה גם הוא בירושלים באותה עת. בירושלים היו השמועות רצות במהירות מסחררת, וכבר בשעות הערב נודע לו כי קיים חשש סביר שידר משפחתו לבית הדרי, הוא הפצוע בפיגוע הנורא. הרב קובלסקי לא חשב פעמיים, ולמרות שהיה צעיר כבן עשרים בלבד, אור חלצו ומיהר לפנות לבית החולים 'הדסה', לבדוק אם אכן זה הפצוע.

משהגיע לבית החולים, לא בנקל עלה בידיו להיכנס למחלקת טיפול נמרץ. הרופאים היו חסרי סבלנות, הם לא ששו להכניס את המבקר האלמוני, שבא להפריע את מנוחתם בשעות הערב בתואנה כי הוא בן משפחתו של הפצוע. לאחר שהתעקש והתחנן, ניתנה לו הרשות...

בצער רב, הבחין הרב קובלסקי כי אין ספק. זהו ידידו הטוב, המוטרט במיטה פצוע אנושות מחובר לאינספור מכשירים וצינוריות המנטרים את מצבו הרפואי. הוא קרב אל הפצוע והשמיע באוזניו מילות עידוד וניחוח כי הוא בידיים טובות והשם יעזור, מילים אותן שמע ידידו מבעד לערפילי הכרתו הנעלמת חליפות...

לאחר שחזק את ידי הרופאים ועודדו במלאכת הקודש מצילת החיים, ולאחר ששב ועודד את הפצוע המקשיב לדבריו אך בקושי, עזב הרב קובלסקי את בית החולים ולבו מלא חרדה. כהרף עין עשה את החשבון המהיר -

בניגוד להיום, אך זמן להגיע למידע על זהות הפצועים. מובן כי עד לעדכון המשפחות, אם בכלל, אך זמן ממושך, לפעמים ימים ארוכים. לא פעם

פרשת שבוע

הרב אליהו רוטנמי

חיים נכונים

"ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל" (כד, א)

מה פירוש בא בימים, שהוא בא בימים ולא בלילות, אלא אברהם אבינו כל ימיו היו מלאים בתורה ומצוות וצדקה וחסד, וזה נקרא בא בימים, לא משנה בן כמה אדם נפטר אלא השאלה מה הוא לוקח איתו.

"וה' ברך את אברהם בכל", מה פירוש בכל, אומר רש"י בכל בגימטריא בן (52) ומאחר שהיה לו בן היה צריך להשיאו אשה. בחז"ל יש הסבר אחר שהיתה לאברהם בת ושמה בכל! איזה שם זה? לא מצאנו בנתינת שם לבת שיקראו לה בכל. אלא יש בת שהיא ילדה טובה בסמינר אבל בבית היא שובבה, ויש בת שבבית היא מצוינת אבל בחוץ היא "על הפנים", ובתו של אברהם היה בה את כל המידות הטובות גם בבית וגם בכל מקום, מושלמת בכל.

יש מפרשים שה' ברך את אברהם בכל, פירושו בממון! כסף וזהב ורכוש. אבל האבן עזרא לא מקבל את הפירוש הזה, שאם בכל פירושו רכוש נדל"ן מפעלים והייטק, ישנם רבים שיש להם את כל זה והם לא שמחים, ורוצים עוד ועוד, לכן מפרש האבן עזרא שה' ברך את אברהם בכל, בתחושה של שובע שיש לו הכל! אין לו על מה לרדוף בעולם הזה.

יש אנשים שאתה קולט אותם בדיבור של כמה דקות אם העין שלהם שבעה או אם העין שלהם רעבה וריקה וחוסרה. יש אדם שיש לו מליארדים והוא רוצה עוד, וזה מסכן גדול אין אדם מת וחצי תאותו בידו. ומאידך יש אנשים שחיים באמונה, ומברכים את ה' בידיעה ברורה שמה שנתן להם מספיק להם שנאמר "שמח בני בחלקך".

נפתלי קיבל ברכה ממשה רבינו "נפתלי שבע רצון ומלא ברכת ה'", זו ברכה נהדרת, להיות שבע רצון ממצבו בעולם. ומי שהוא שבע רצון אזי הוא מלא ברכת ה'.

המילה אושר מרמזת שיש לך אישור שאתה חי נכון. אתה שמח ומאושר בחיים ואינך מרגיש שפספסת משהו בחיים, סימן שיש לך אישור שאתה חי נכון. וזה מה שנאמר על אברהם שנתברך בכל בתחושה שיש לו הכל.

בברכת המזון אומרים הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל.

בכל זה אברהם שנאמר וה' בירך את אברהם בכל. מכל זה יצחק שנאמר "מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל" וכו' (כז, לג) כל זה יעקב שאמר לעשו "וכי יש לי כל" וכו' (לג, יא).

לאבות הקדושים היתה התחושה שיש להם הכל ושמחו בחלקם, ומי ששמח בחלקו הוא אדם השלם בעולם.

הרב רועי גנון

פינת ההלכה

הלכות נטילת ידיים

• כאשר אדם קם בבוקר לאחר שישן על מטתו צריך ליטול את ידיו, ומברך על הנטילה "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על נטילת ידיים", ונאמרו בזה כמה טעמים מדוע חייב ליטול את ידיו בבוקר.

• טעם ראשון - כתוב בזוהר הקדוש כאשר אדם יושן בלילה מסתלקת ממנו הנשמה הטהורה, ולכן האדם טועם טעם מיתה, ורוח רעה שורה על ידיו, ובבוקר כאשר קם חוזרת הנשמה לגופו עדיין נשארת הרוח הרעה על ידיו, ולכן כדי להעביר את הרוח הרעה צריך ליטול את ידיו.

• טעם שני - הרא"ש כתב משום שידי של האדם הם עסקניות ונוגעות בכל מיני מקומות, ולכן אי אפשר שלא נגע במקומות המטונפים בלילה בשעה שישן, לכן צריך ליטול את ידיו כאשר קם משנתו.

• טעם שלישי - הרשב"א כתב שכאשר אדם קם בבוקר הוא נהיה בריה חדשה, וכמו שכתוב (איכה פרק ג' פסוק כג) "חדשים לבקרים רבה אמונתך", ולכן צריך ליטול את ידיו בבוקר.

יש נפקא מינה בין הטעמים:

• אם ישן בלילה שינת עראי - לדעת הרשב"א סוף סוף הפקיד נשמתו אצל הבורא ונהיה בריה חדשה, אולם הרא"ש כתב שלא חוששים שמא נגע במקומות המטונפים, ולהלכה יטול ידיו ולא יברך.

• אם נשאר ער כל הלילה - לפי הרשב"א לא חילקו חכמים וצריך ליטול ידיו, אולם לפי הרא"ש שכל עיקר הנטילה היא מחמת נגיעה במקומות מכוסים ולא גוף השינה היא גורמת לחיוב, לכן כל שהיה ער כל הלילה ולא נגע במקומות המכוסים לא צריך ליטול, ולהלכה יטול ידיו ולא יברך.

• אם התעורר באמצע הלילה ונטל ידיו ונשאר ער והגיע עלות השחר, לטעם רוח רעה הרי שורה על האדם רוח רעה כל הלילה עדי שיאיר היום ולכן צריך לחזור וליטול ידיו, אולם לפי הטעם של הרשב"א שפעם אחת נעשה אדם בריה חדשה ולא שתי פעמים ולכן לא צריך לחזור וליטול, ולהלכה יחזור ויטול ידיו ולא יברך.

• אם אין לפניו כלי ליטול ידיים וכן דין של כוח גברא, לפי טעם הרשב"א כל ההלכות שנאמרו בנטילת ידיים של סעודה הוא הדין יש לעשותם כאן בנטילת ידיים של בוקר, אולם לפי הרא"ש אין חיוב ליטול מתוך כלי, דתיקנו כלי רק בשביל נטילת ידיים לסעודה, ולהלכה אם אין כלי יטול ידיו ולא יברך.

• אם ישן עם כפפות על הידיים, לדעת הרשב"א צריך ליטול ידיו בבוקר, אולם לפי טעמו של הרא"ש כיוון שיש לו כפפות ואם כבר הכניס ידיו למקומות המוכסים הרי הם מוקפים בכפפות, ולהלכה יטול ידיו ולא יברך.

האם מותר לעשות דברים לפני נטילת ידיים?

• לדעת הזוהר הקדוש ורבותינו המקובלים אסור ללכת ארבע אמות (כשני מטר) ללא נטילת ידיים, ולכן יכין כלי מים על מטתו, ואם לא הכין כלי מים ליד מטתו או שאינו יכול לעשות כן, והמים רחוקים יותר מארבע אמות מהמיטה, ילך פחות מארבע אמות וישהה מעט ושוב פעם ילך פחות מארבע אמות וישהה מעט עד שיגיע למים, ויש אומרים שכל הבית נחשב לארבע אמות, ויש חולקים וסוברים שמותר ללכת ארבע אמות קודם שנוטל ידיו שחרית, ולכן במקום צורך יש לסמוך על הדעות המקלות ויוכל ללכת ארבע אמות ללא נטילת ידיים שחרית, ואם הולך לישון אחר חצות לילה יכול גם לדעת הזוהר ללכת ארבע אמות קודם שנוטל ידיו שחרית.

• מעיקר הדין מותר ללבוש בגדיו קודם שנוטל ידיו שחרית, אולם המחמיר ליטול ידיו קודם ורק אחר כך ללבוש בגדיו תבוא עליו ברכה, ואם הלך לישון אחר חצות לילה מותר לכולי עלמא ללבוש בגדיו קודם שנוטל ידיו שחרית, ואינו צריך ליטול ידיו קודם.

• מעיקר הדין מותר לצאת לנקביו קודם שנוטל ידיו שחרית, ויש שמחמירים ליטול ידיים קודם ואחר כך ללכת לשירותים לעשות צרכים, ואחר שיצא מן השירותים נוטל ידיו שוב ואז מברך "על נטילת ידיים" וברכת "אשר יצר", וכל זה דווקא שאינו מרגיש שצריך ממש לנקביו, אבל אם מרגיש ממש שצריך לצאת לנקביו ואינו יכול להעמיד את עצמו שבעים ושתיים דקות, לא יעצור את עצמו אלא ילך ישר לשירותים ורק אחר כך יצא ויטול ידיו שחרית.

• אין הבדל בין גברים לנשים ושניהם חייבים בנטילת ידיים שחרית, וראוי לחנך גם את הקטנים ליטול את ידיהם, ואפילו קטנים ביותר שמונחים בעריסה, ראוי ליטול להם ידיים, מפני שנוגעים במאכלים, וגם מפני שידגלו בטהרה.

למרות צבאם הקטן. ונחשו מה? הם ניצחו בקרב! בגדול!

ככה הופכים פחד לדחף!! ככה מנצחים!

ומה שעוד יפה בתרגיל האסטרטגי הזה – קורטז לא ניסה לחפש חולשות אצל האויב, הוא הוציא לאור את החוזקות והכוח שהיו מוצפנים באנשיו שלו.

הרעיון הוא פשוט, ישים באופן מידי ותמידי! ראשית: לפעול מיידית. וכמו שאמר חכם אחד: "יש יומיים בשנה שבהם אי אפשר לעשות כלום. אחד מהם נקרא אתמול והשני נקרא מחר. היום – הוא היום הנכון לעשות ובעיקר לחיות".

שנית: לשרוף את הספינות. לפעול בצורה שלא תאפשר אופציה אחרת מלבד התקדמות, אין דבר כזה נסיגה או דחייה. גם אם: "אין לי כוח", זה "לא ניראה לי אפשרי" ועוד מהאוסף האמונות של כל אחד מאיתנו. שרפו את הספינות ונצחו ונצחו בקרב!

שלישית: להבין שאין הדבר תלוי אלא בי.

שהתורה מספרת לנו ששרה חיה 127 שנה ואברהם חי 175 שנה, זה בדיוק הכוונה – הם חיו את כל השנים האלה ממש. הם חיו כל יום ויום כאילו אין אתמול ואין מחר וכל חייהם חותרים למטרה ברורה בלי אופציה אחרת בכלל. אין אצל האבות הקדושים מילים בלקסיקון כמו: מחר, אולי נוותר, מי אמר שנצליח וכדומה. אלא, רק חיים שבכל רגע יש רק דרך אחת: להתקדם. לכבוש עוד יעד ועוד יעד.

והאמת, שמי שלא חי ככה – לא חי בכלל.

הרב יהודה שמעוני מוגדר שיעור בשיבת אור דוד
למגוון הרצאות נוספות כנסו לאתרנו Rabenu.com

כיצד נגדיל את הסיכוי לחיות?

מי מכיר משהו שישרוף את חיל הים שלו עצמו?

זה קרה במאה ה-16. הרנן קורטז היה מצביא דגול. הוא יצא מקובה עם 11 ספינות, 600 איש, ו-15 סוסים. ועם צבא קטן זה, הוא רצה לכבוש את מקסיקו שנשלטה על ידי האימפריה האצטקית, אימפריה ששלטה כבר 200 שנה באזור.

זו הייתה משימת התאבדות! מכיוון, שלצבא האויב הייתה מצבת לוחמים הגדולה בכמעט פי 3 משל קורטז.

ואז הוא ביצע תרגיל צבאי, תרגיל כזה עוד לא היה...לאחר מספר עצירות ביניים הוא עגן בחוף ורה קרוז. שניות ספורות לאחר שהגיעו לחוף הוריד המצביא פקודה: "שרפו את כל הספינות!!! ולאחר מכן צעק בקול: "אתם רואים- הספינות שלנו עולות באש, אין לנו לאן לחזור. מהקרב הזה יוצאים או כמנצחים או בארון מתים."

ברגע ששרפו הלוחמים את ספינותיהם לא נשארה אופציית ההפסד בקרב, הם לא יכלו לסגת. אף לוחם לא ברח! הם עמדו איתנים לנוכח האתגר- הם ידעו שאין דרך אחרת מלבד ניצחון

איך נרשמים להיות מפיצים

מתקשרים
למוסדות אור דוד

נרשמים להיות
חלק מהמפיצים

ומקבלים את
העלון עד הבית

מעכשיו בכל שבוע זה קבוע

מעכשיו גם אתה יכול להפיץ את
העלון בבית הכנסת שלך כל שבוע

03-5701212